

Od redakcji

Publikacja kolejnego numeru biblijnego czasopisma „Scriptura Sacra” wymaga kilku ważnych uwag, które mogą stanowić wprowadzenie zarówno do treści, jak i do zaproponowanego układu artykułów w omawianym numerze.

Pierwsza część, zgodnie z obecnym profilem czasopisma, jest poświęcona retoryce hebrajskiej. Jako wprowadzający prezentujemy artykuł ks. mgra Krzysztofa Kurzei o wyjściu Izraela z Egiptu jako przejawu Bożego miłosierdzia na podstawie Wj 15,1-21 – w reinterpretacji Ps 136. Autor podjął się analizy dwóch wybranych perykop o charakterze hymnicznym, stosując elementy metody historyczno-krytycznej i metody retoryki hebrajskiej. Nieprzypadkowo kontekstem prezentowanych badań jest Boże miłosierdzie, zaakcentowane zwłaszcza w Ps 136, które stało się jeszcze bardziej inspirujące podczas przeżywanego w Kościele katolickim Roku Miłosierdzia (2016).

Kolejnym artykułem o profilu retoryki hebrajskiej jest tekst dra Jerzego Bosowskiego, w którym został poddany analizie obraz kotła z Księgi Proroka Ezechiela (24,1-14). W swoich badaniach autor skupił się przede wszystkim na odkryciu, z pomocą analizy retorycznej, struktury tego tekstu, wychodząc od faktu ogromnego zróżnicowania opinii i propozycji egzegetycznych na ten temat. Po raz kolejny okazuje się ogromna przydatność tej metody w dalszych analizach tekstu biblijnego, zwłaszcza zawartych w prorockich wizjach.

Druga część omawianego numeru czasopisma zawiera kilka artykułów z zastosowaniem innych metod egzegetycznychbiblijnej z zastosowaniem innych metod egzegetycznych. Pierwszy z nich, autorstwa mgra Marka Dzionego (w języku niemieckim), stanowi drugą część publikowanego już w poprzednim numerze opracowania na temat problemu sprawiedliwości u Proto-Izajasza w świetle badań kognitywno-egzegetycznych. Zasadniczym elementem w tych badaniach jest zastosowanie metody metafory konceptualnej w definicji podanej przez Georga Lakoffa i Marka Johnsona. Dzięki niej uzyskano całościowy obraz problematyki sprawiedliwości, jaki wyłania się z pro-

rockiego tekstu Proto-Izajasza. Oryginalność zastosowanej metody i język artykułu świadczą o jego niewątpliwych walorach dla współczesnej egzegezy.

Kolejnym artykułem jest tekst mgr Marioli Bernach: „Jezus jako Sługa Jahwe w interpretacji Ewangelii św. Mateusza”. Autorka zajmuje się w pierwszej części swego opracowania analizą tekstów proroka Izajasza, w których pojawia postać Sługi Pańskiego. Następnie przechodzi do fragmentów Ewangelii św. Mateusza, które podejmują w postaci cytatu, bezpośredniego lub aluzyjnego, proroctwa Izajasza. W ten sposób wykazuje, że św. Mateusz inspirował się tekstami o Słudze Pańskim w prezentacji Jezusa i Jego misji mesjańskiej.

Godnym uwagi jest w dalszej kolejności przyczynek prof. Mirosława Ruckiego, w którym podejmuje on znaczenie modlitewnego wołania „Hosanna” (Mt 21,9). Autor zanalizował w pierwszej kolejności samo wezwanie zawarte w Ps 118,25, podając jego możliwe interpretacje, zwłaszcza w świetle starożytnych tłumaczeń. To coś więcej niż okrzyk radości, ale bardziej błaganie o pomoc skierowane do samego Boga. W dalszej kolejności autor ukazał ewangeliczny kontekst wołania wiwatujących tłumów, w którym decydującą rolę pełnią profetyczne gesty Jezusa: przekleństwo wypowiedziane nad figowcem i wypędzenie przekupniów ze świątyni. Właśnie ten kontekst stanowi o rozpoznaniu faktycznej tożsamości Jezusa jako kogoś więcej niż proroka – jako Syna Bożego.

Tekst kolejnego artykułu, autorstwa ks. mgra Michała Ludwiga, analizuje motyw ustanowienia Eucharystii w redakcji św. Mateusza (26,26-30). Tekst ewangeliczny został poddany analizom za pomocą trzech metod: historyczno-krytycznej, lingwistycznej i intertekstualnej, co pozwoliło na pogłębione zrozumienie znaczenia samego wydarzenia, jak i słów Jezusa. Autor zwrócił szczególną uwagę na rzeczywistość wskazaną przez wyrażenia: przymierze, ciało i krew. Spożywanie ich przez uczniów, zgodnie z poleceniem Jezusa, wskazuje na zjednoczenie się z Nim w Jego Boskim życiu.

W ostatnim tekście w części poświęconej tego działu dr Dominik Tomczyk prezentuje analizę określenia τὸ εὐαγγέλιον w *Corpus Paulinum* na tle jego użycia w świecie grecko-rzymskim i Nowym Testamencie. Niewątpliwie dla św. Pawła analizowane wyrażenie należy do kluczowych dla głoszonego orędzia, obejmując treściowo nie tylko osobę Jezusa Chrystusa, ale całe Jego dokonane dzieło męki, śmierci i zmartwychwstania, oraz jego skutki, które przynoszą nowe życie ludziom wierzącym w Niego. Św. Paweł, spotkawszy Jezusa zmartwychwstałego pod Damaszkiem, stał się sługą Jego ewangelii – Dobrej Nowiny.

W dziale poświęconym recenzjom i sprawozdaniom prezentujemy ważne publikacje dla środowiska opolskich biblistów. Pierwszą jest recenzja dysertacji ks. dra Łukasza Florczyka, pracownika naukowego WT UO, która jest poświęcona szczególnemu aspektowi tradycji deuteronomistycznej, jaką jest obraz Boga Izraela w rozumieniu nie-Izraelitów. Druga recenzja omawia trzypomowe dzieło komentarza do Księgi Apokalipsy, autorstwa ks. prof. Janusza Marii Czernieckiego.

Kolejne recenzje, autorstwa o. prof. Sebastiana Andrzeja Jasińskiego OFM, omawiają kolejne dwa tomy serii *Mystagogia Benedicti*, w których zostały zebrane homilie i rozważania papieża-emeryta Benedykta XVI z czasu jego pontyfikatu, zestawione w kluczu roku liturgicznego – na okres Objawienia Pańskiego i uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego wraz z oktawą Wielkiej Nocy.

Ostatnia recenzja, autorstwa dra Jerzego Bosowskiego, prezentuje najnowsze badania nad retoryką semicką, zebrane w tomie poświęconym siódmemu kongresowi RBS (Retoryka Biblijna i Semicka), który odbywał się w 2020 r. w Rzymie.

Całość publikacji wieńczy sprawozdanie z sympozjum Stowarzyszenia Biblistów Polskich, które odbyło się w Radomiu w dniach 13–15 września 2021 r.

Należy żywić nadzieję, że lektura tak bogatych przyczynków opolskiego rocznika biblijnego przyczyni się do głębszej znajomości Pisma Świętego i zawartego w nim orędzia zbawienia.

